

Drazí farníci a přátelé naší farnosti,

období prázdnin a dovolených skončilo a je tu opět začátek školního roku. V podstatě všichni jsou dotčeni touto novou etapou, i když již nejsou školou povinni. Začíná se nově roztáčet pravidelný harmonogram aktivit určených především pro žáky a studenty, ale určitým způsobem se dotýkají nás všech, neboť se promítají do života celé společnosti. Žáci a studenti si budou osvojovali nové znalosti důležité pro budoucí povolání i celý život. Mnohé z nich čekají v nastávajícím roce důležité zkoušky a některé i ukončení studentského života a nastoupení nové životní etapy – vstup do zaměstnání. Všechny tyto skutečnosti se rok co rok opakují a člověk je přijímá se samozřejmostí a s rutinou, která je součástí běhu lidského života.

Avšak s určitým věkem přicházejí otázky, které nás nutí se zamyslet a zeptat se sebe sama: „Jak dlouho to takto poběží dále?“ Pohlcení shonem doby a jejích civilizačních vymožeností nám znemožňuje se klidně a rozvážně pozastavit a vytýčit si novou životní etapu pro čas, který je před námi. Jako děti a studenti mají školní rozvrhy a plány přednášek, aby se mohli posunout dále, měli bychom mít i my všichni nějaký konkrétní plán, aby se mohla posunout naše víra a s ní i křesťanský život. Nechci dělat z duchovního života rozškátulovaný program konkrétních duchovních úkonů, které když budeme plnit, tak budeme lepšími křesťany. Takto to jistě nemyslím. Ale, bez určitého plánu a programu je těžké něčeho dosáhnout, a to se týká i naší osobní a zcela konkrétní lásky k našemu Pánu a jeho Matce. Stejně tak, jak se to dělá u školáků a studentů na počátku školního roku, měli bychom si i my trochu zrekapitulovat, kam jsme došli a kde stojíme. Čeho se nám podařilo dosáhnout a naopak, kde jsme zůstali zcela na stejném místě anebo kde jsme dokonce šli nazpět.

Repetitio est mater studiorum. Opakování je matka moudrosti. Pak je možné se vydat na novou cestu s odvahou, plánem a cílem, kam dojít. Žáci a studenti, kteří na konci roku neosvědčili znalosti, které si měli za rok osvojit, nemohou pokračovat a musejí uplynulý rok opakovat. A jak je to v našem duchovním životě? Postupujeme každý rok do vyšší třídy nebo ročníku nebo se propadáme? Ve školním systému jiná možnost není, ale v „Božím systému“ našťastí existuje – **Boží milosrdenství**, které nám umožňuje začít vždy znovu a znovu.

Začněme tedy ve škole našeho Pána a jeho Matky Panny Marie s novou odhodlaností, radostí a odvahou, s novým plánem, jak obstát v každodenních zkouškách svého života, abychom se skrze ně mohli posvěcovat a ne vzdalovat z Boží blízkosti. Nemohu v tomto ohledu nepřipomenout důležitost svátosti smíření, která nám vždy umožňuje začínat znovu a dává tolik potřebnou útechu a naději, že nikdy není pozdě. Nepodceňujme tuto svátost a neodkládejme ji, až se to bude hodit, až bude příležitost nebo až již mě bude tlačit svědomí.

Nezapomínejme na krásný a zcela jasný výrok našeho Pána v Horském kázání: „Blažoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ Chtít vnímat Boží blízkost a mít jeho vedení je možné jen s čistým srdcem. Na závěr nemohu nepřipomenout důležitost vyučování náboženství pro děti. V dnešní době plné zmatků a chaosu, který prožívají již i děti, je více než důležité, aby se mohly setkat s poselstvím o živém Bohu Ježíši Kristu, který má být jejich průvodcem po celý život. V náboženství si děti neosvojují pouze určité znalosti a vědomosti, ale učí se zcela osobnímu a konkrétnímu vztahu k osobě Ježíše Krista, který je alfou a omegou našeho života.

Kdo nepoznal Krista, nemůže poznat podstatu a smysl svého života. Žádné poznání a ani žádné pozemské dobro nevyhradí setkání s Ježíšem, který nám otvírá nebe. Apeluji proto na rodiče, aby na to nezapomínali a umožnili svým dětem, aby Kristus mohl více obejmout jejich srdce a vést je po svých cestách až do svého věčného království.

P. Vil

ZÁŘÍ 2018

1	so	21. týden v mezidobí	
2	ne	22. neděle v mezidobí	
3	po	sv. Řehoře Velikého, papeže a Učitele Církve	památka
4	út	22. týden v mezidobí	
5	st	22. týden v mezidobí	
6	čt	22. týden v mezidobí	
7	pá	22. týden v mezidobí sv. Sixtus II., sv. Kajetán	první pátek
8	so	NAROZENÍ PANNY MARIE	SVÁTEK
9	ne	23. neděle v mezidobí	
10	po	23. týden v mezidobí bl. Karel Spinola	
11	út	23. týden v mezidobí	
12	st	23. týden v mezidobí Jméno Panny Marie	
13	čt	sv. Jana Zlatoústého, biskupa a Učitele Církve	památka
14	pá	POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE	SVÁTEK
15	so	Panny Marie Bolestné	památka
16	ne	24. neděle v mezidobí	
17	po	24. týden v mezidobí sv. Kornelius, sv. Cyprián + sv. Robert Bellarmin	
18	út	24. týden v mezidobí	
19	st	24. týden v mezidobí sv. Januarius	
20	čt	sv. Ondřeje Kim Tae-gon a druhů, mučedníků	památka
21	pá	SV. PIA X., PAPEŽE	SVÁTEK
22	so	24. týden v mezidobí	
23	ne	25. neděle v mezidobí	
24	po	25. týden v mezidobí	
25	út	25. týden v mezidobí	
26	st	25. týden v mezidobí sv. Kosma a Damián	
27	čt	v žižkovské farnosti: VÝROČÍ POSVĚCENÍ FARNÍHO KOSTELA	SLAVNOST
28	pá	SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, HLAVNÍHO PATRONA ČESKÉHO NÁRODA	SLAVNOST
29	so	SV. ARCHANDĚLŮ MICHAELA, GABRIELA, RAFAELA	SVÁTEK
30	ne	26. neděle v mezidobí	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz

**Po mši sv. u sv. Prokopa
pobožnost devíti prvních sobot**
sobota 1. 9. v 8:00 (sv. Prokop)

Sbírka na splátku farního úvěru
neděle 2. 9. (všechny kostely)

**Mše sv. s pobožností k Duchu svatému
při začátku nového školního roku**
neděle 2. 9. v 9:30 (sv. Prokop)

Zasedání pastorační rady farnosti
neděle 2. 9. v 19:00 (Farní centrum)

**Mše sv. v tzv. Tridentském ritu
v kostele sv. Rocha**
pondělí 3. 9 v 18.00 (sv. Roch)

Úklid kostelů

sobota 8. 9. pi mší sv. v 8.00 (sv. Prokop)

**Od 10. září každé pondělí hovory o víře
pro katechumeny a hledající**
pondělí 10. 9. v 19.00 (Farní centrum)

Setkání ministrantů

neděle 16. 8. v 17.00 (Farní centrum)

Sbírka na církevní školství

neděle 23. 9. (všechny kostely)

**Mše sv. s udílením svátosti biřmování
po mši sv. program Farního dne**

- viz plakátek na str. 5

neděle 23. 9. v 9:30 (sv. Prokop)

Milí farníci,

srdečně bych vás chtěl pozvat v sobotu 8. 9. od 10 hodin do naší svatovítské katedrály, kde během mše svaté přijmou prostřednictvím vkládaní rukou a konsekrací modlitby jáhenské svěcení mojí spolubratři za Pražskou arcidiecézi. Je to nepochybně velká radost, kterou snad, když Pán Bůh dá, vám budu moci sdělit přesně takhle o rok. Prosím vás proto o modlitbu pro ně. Jsou to spolubratři jak z Říma, tak ještě z mých studií zde v Praze. Musím říct, že si s nimi velmi dobře rozumím. Seminární časy nás natolik zformovaly, až nás poznačily :).

Zbytek nás, ještě seminaristů, vyjíždí druhý týden v září na tři dny s našimi otci biskupy do Řezna a do Pasova. Je to nejenom poznávací zájezd krásných měst, ale také poznávací zájezd našeho seminárního společenství. S většinou spolubratrů z Prahy se během školního roku nemám moc šancí vidět. Proto je fajn, že můžeme alespoň na pár dnů být spolu. Je to také příležitost posedět a pohovořit, ale také se modlit a slavit Eucharistii s našimi otci biskupy.

Poté mě už čeká přesun na Slovensko, kde chci strávit ještě několik dnů před odletem a pak 21. 9. letím zpátky do Říma, kde týdenními exerciciemi (týdenní duchovní obnova) zahájíme nový školní rok a semestr. Těším se na to. Je to opět nový začátek a nová výzva se opět více ponořit do studia, hluboce se ponořit do modlitby a promodlit životní cestu, na kterou jsem se, vědom svých slabostí, vydal. Prosím o modlitbu také vás. Není to formalita, ale milost, kterou si vzájemně vyprošujeme pevnou víru, lásku, naději, požehnání, vytrvalost a věrnost tomu, k čemu nás Bůh volá.

Vzpomínám v modlitbě na naše kněze, naše rodiny a všechny, kteří buď pravidelně anebo jenom občas zavítáte do farních kostelů, abyste načerpali sílu a povzbudili se na duši.

Flut Mirosław

FARNÍ DEN U SV. PROKOPA neděle 23. září 2018

PROGRAM

- 9:30 Mše sv. v kostele sv. Prokopa, při níž udělí J. E. Mons. Karel Herbst, emeritní světící biskup pražský, svátost bířmování.**
- 10:45 Farní jarmark** - jednotliví "farmáři" mohou v uličce mezi kostelem a gymnáziem nabízet za příspěvek své produkty (med, slivovici, víno, koláčky, ovoce, zeleninu, ruční výrobky apod.), Chce-li se ještě někdo přihlásit, ať kontaktuje Ing. Velkovou (anna.velkova@volny.cz).
- Další akce se budou konat v Rajské zahradě (od kostela Vlčkovou ulicí až na její konec).**
- 12:00 Společný oběd** - bude se podávat jednoduché polední jídlo.
- 13:00 Zábavný program s písněmi a četbou** - posezení u kávy a dalších nápojů zpříjemní hudebně literární program. Pro děti bude k dispozici dětské hřiště pro různá skotačení. Proto jsou zváni všichni bez ohledu na věk.
- 14:00 Dětský program** - bude připraven program pro nejmenší.
- 14:30 Fotbalový turnaj** - přátelsky si změříme síly ve fotbale. Šatny, dresy i sprchy budou k dispozici. Potřebujeme jen včas přihlásit zájemce, abychom věděli, kolik mužstev bude soupeřit o výhru. Kontaktujte co nejdříve P. Víta Uhra (vituher@seznam.cz).
- 15:30 Soutěž v pečení buchet** - přineste Vámi upečenou buchtu a pětičlenná komise vybere a vyhodnotí tu nejchutnější.

Program v Rajské zahradě moderuje Tomáš Havelka.

V případě nepříznivého počasí nebo jiné nepředpokládané změny bude program upraven dle momentální situace.

Věříme, že se podaří vytvořit hezké farní společenství s vědomím, že "my" neznamená jenom "ty a já", ale "já s tebou a ty se mnou".

I 15 let farního kostela

Architektonickou dominantou celého pražského Žižkova je bezesporu novogotický kostel sv. Prokopa na Sladkovského náměstí (vedle Seifertovy ulice). Základní kámen novogotického kostela sv. Prokopa byl položen 30. října 1898 pražským arcibiskupem kardinálem Františkem Schönbornem u příležitosti 50. výročí panování císaře Františka Josefa I. Proto se mu v prvních letech existence také říkalo „Jubilejní“ kostel. Plány na stavbu trojlodního sloupového chrámu vypracovali architekti Josef Mocker a František Mikš.

Stavba kostela trvala 5 let a **27. září roku 1903** pražský arcibiskup kardinál Lev Skrbenský kostel slavnostně posvětil za přítomnosti místodržitele Království českého arciknížete Ferdinanda Karla hraběte Coudenhove s chotí. Prvním farářem byl jmenován Mons. Eduard Šittler.

Chrám je dlouhý přes 51 metrů, vejde se do něj až dva tisíce lidí. Výška křížové klenby dosahuje 16 metrů, věž je vysoká 73 metrů. Jeho šířka činí 17 metrů.

Posvěcení kostela je víc než jen liturgickou slavností. Jde totiž o *trvalé zasvěcení* stavby, která se má stát *domem modlitby* - a to v tom nejhlubším slova smyslu. Domem modlitby není kostel v první řadě proto, že se do něj přicházíme modlit, ale právě kvůli svému posvěcení. *Domus orationis*, to není pouze dům, kde se modlíme, to je *Dům, který se modlí*, dům, který se stal modlitbou.

Středem – byť ne geometrickým, spíše obrazným - každého kostela je oltář. Místo, kde se slouží mše svatá – tedy nekrvavá oběť přímo spojená s obětí krvavou na Kalvárii. Místo, kam Kristus sestupuje ve svátostných způsobech.

Ježíš však s námi zůstává i mimo mši svatou – ve svatostánku, u kterého je světlo, „věčné“, stále svítící, a to jakoby nám říkalo: Pán Ježíš je doma, „svítí se u něj“. Tajemně přítomen v Nejsvětější svátosti. A světlo je červené, aby si každý řekl: Zastav se, nepospíchej tolik, zůstaň chvíli. A protože se Bohu klaníme, máme pokleknout, kdykoli kolem svatostánku procházíme.

V kostele je také křtitelnice, z jejíhož pramene posvěcené vody se rodí nové křesťanské životy, přijímané do společenství Církve ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

A je zde i místo – zpovědnice - pro pokání a očištění duše od nánosu provinění – jaká větší slova může člověk slyšet než „Pán ti odpustil hříchy, jdi v pokoj!“

V kostele jsou i věci, které sice netvoří jeho podstatu, ale přispívají k většímu prožití krásy liturgie: varhany, jejichž zvuk naplňuje celý chrám a napomáhá správnému zpěvu. Květinová výzdoba pak krásou stvořeného poukazuje na krásu Nestvořeného.

Ve většině měst už není kostel největší stavbou a mnohdy ani nejvýznamnější dominantou (viz televizní věž v sousedství tohoto chrámu), ale jistě je tím nejdůležitějším místem svědectví. Nakolik budeme tuto patřičnost ke Kristu prožívat, nakolik si budeme uvědomovat, že se navzájem potřebujeme, natolik si budeme vážit každého místa a každé příležitosti kde se setkává rodina Církve, a kostela jako tradičního prostoru, kde vše o Bohu už hovoří. Samozřejmě, mohli bychom se setkávat na stadionech, v nějakých klubech nebo v přírodě, ale je mnohem krásnější mít připravený prostor, místo, kde se můžeme sejít, a kde máme prakticky vše připraveno k tomu, aby naše vzájemné sdílení a společná modlitba byly krásné.

sv. Václav

kníže, mučedník, hlavní patron českého národa
liturgická slavnost: 28. září

Prof. Petr Pit'ha (1938), český kněz a vysokoškolský pedagog, pronesl v roce 2010 v pražské katedrále kázání formou fiktivního vzkazu svatého Václava lidem dnešní doby.

Tak mluví Václav, náš svatý kníže:

Žádný nepřítel vás nesvívá, máte svobodu? Odpovíte - ano. Jste spokojeni? Řeknete - ne. Jste v bezpečí? Řeknete - ne. Je moje a vaše země ohrožena? Přiznáte, že ano. Zeptám-li se kým, budete mi vykládat, čím je ohrožena. To vím. Ptám se vás: kým? A vaše řeč je výmluva a zbabělá lež. Moje země je ohrožena, pustošena a zbědována vámi.

Mou zem, úrodnou a bohatou, jste zadlužili tak, že by ji věřitel mohl i s vámi prodat do otroctví. Jste požívační, nestřídmí a líní. Nevymlouváte se, že jste uhonění, honíte se za nepravými věcmi. Moje zem byla útočištěm pronásledovaných a ostrovem spravedlnosti. Dnes se tu poctivý spravedlnosti těžko dovolává a často se jí nedožije. Mou zem, která proslula svou kulturností, jste naplnili nevkusem, přilákali jste hazardní hráče a podvodníky všeho druhu. Je těžko najít místo, které není smetiště, a domov, kde se nehádají. Moji mladí muži, kteří by dříve ztrestali i jen křivý pohled na ženu, dnes prodávají děvčata u cest, jako se dřív prodávaly kusy slaniny a džbánky medu. Po mě zemi se potloukají zvlčilé děti: nikdo je neokřikne, nikdo je nevychovává, nikdo je nemiluje - jsou na obtíž. V jakýchsi domech podobných čekárně před márnicí se krčí opuštění, zanedbaní rodiče.

To je ta krásná země, země česká, domov váš. Co jste udělali s mou krásnou, zvučnou řečí? Mluvíte a nerozumíte si, protože nevíte ani to, že my je něco jiného než já a já a já, protože znamená já a ty, já a vy, já s vámi a vy se mnou.

Proč mě srážíte k zemi a znovu vrážíte meč do mých zad?

roč se chvějete, proč se kácíte? Bojíte se mne? Jsem váš kníže, ale jsem jiný, než ostatní vaši vladaři. Nejudu dějinami oblečen v železo, ale v lásku Kristovu. Byl jsem s vámi tak jako s vašimi předky vždy a za všech okolností. Byl jsem tu, když na hradičanských nádvořích dupaly podpatky Heydrichových vojáků; když z hradu českých králů zněly naduté lži komunistů. Byl jsem s řeholníky a řeholnicemi v ono chladné ráno před 60 lety, kdy je vyhnali i z jejich klášterů od modlitby, studia, péče o druhé a odvedli je k otročským pracem. Byl jsem s každým, kdo hájil tuto zem a dobro, důstojnost a život lidí. Jdu dějinami vítězně, protože nechci nikoho porazit a protože mou zbraní je Pravda. Mým štítem je Pravda, mou korouhví je Pravda.

Přestaňte se třást, vymlouvát a hádat. Vezměte do ruky nástroje práce, ne války, a začněte mou zemi zvelebovat. Rádlem i perem, cepem i štětcem, slovem i skutkem. Stačí tak málo - přestaňte si lhát a postavte se kolem mé korouhve, kterou je neporazitelná pravda. Odstraňte lež ze svých životů, jednání a slov a moje země bude zemský ráj - ne na pohled, ale skutečně.

Nebojte se, nedám zahynouti ani vám ani budoucím.

Přemýšlejme nad tím, dotýká se to totiž každého z nás. A prosme svého patrona, aby nám vyprosil dar moudrosti, se kterou bychom uměli zlo poznat, i dar síly, které je zapotřebí k prosazování dobra. Teprve potom bude česká zem naším krásným domovem. Amen.

zdroj: internet

O Slavnosti sv. Václava bude mše sv. v 18:00 ve farním kostele sv. Prokopa.

188. Mikuláš III.

1277 – 1280

<i>vlastní jméno:</i>	Giovanni Gaetano Orsini
<i>původ:</i>	Itálie
<i>datum narození:</i>	1216
<i>místo narození:</i>	Řím (IT)
<i>datum zvolení:</i>	25. listopad 1277
<i>datum úmrtí:</i>	22. srpen 1280
<i>místo úmrtí:</i>	Viterbo (IT)
<i>místo pohřbu:</i>	Vatikán
<i>pontifikát:</i>	2 roky, 8 měsíců, 28 dní

Mikuláš III., rodným jménem Giovanni Gaetano Orsini, byl papežem od 25. listopadu 1277 až do své smrti. Byl to římský šlechtic, který sloužil pod osmi papeži; Inocencem IV. (1243–1254) byl jmenován kardinálem, Alexandrem IV. (1254–61) protektorem františkánů, Urbanem IV. (1261–1264) generálním inkvizitorem.

Během Mikulášova krátkého pontifikátu došlo k několika důležitým událostem. Jako rozený politik Mikuláš výrazně posílil pozici papeže v tehdejší Itálii. V květnu 1278 uzavřel konkordát s Rudolfem I. Habsburským, dle kterého mu byla garantována Romagna a Ravennský exarchát. Podle italského kronikáře Bartoloměje z Luccy Mikuláš s Rudolfem, alespoň obecně, diskutovali o rozdělení Svaté říše římské do čtyř oddělených království – Lombardie, Burgundska, Toscie a Německa, kde by bylo Rudolfovo dědičné přisouzené království a navíc by se stal císařem. V červenci 1278 vydal Mikuláš pro římskou vládu převratný výnos, kterým zakazoval cizincům zastávat civilní úřady. Hlavním politickým cílem jeho pontifikátu bylo udržovat nezávislost papežství na světské moci. Roku 1278 vydal dekret zakazující císařské nebo královské zasahování do výběru římských soudců a senátorů. Doufal, že tím ochrání papežskou volbu od vnějších zásahů.

Mikulášův otec byl osobním přítelem svatého Františka z Assisi, což přinutilo zaměřit více jeho pozornosti na františkánský řád. 14. srpna 1279 Mikuláš vydal bulu *Exiit qui seminat*, která vyrovnala spory uvnitř řádu mezi přísnější a benevolentnější stranou. Pět členů františkánského řádu vyslal na misie do Číny. Mikuláš taktéž vynaložil obrovské prostředky na opravu Lateránského paláce a Vatikánu. Navíc zbudoval překrásné venkovské sídlo v Sorianu blízko Viterba, kde nakonec zemřel na srdeční příhodu (zdroje se liší v tom, zda šlo o infarkt či mrtvici).

Ačkoliv byl Mikuláš vzdělaný muž známý pro svůj silný charakter, byl taktéž znám pro jeho nadměrné protežování svých příbuzných. Tři ze svých nejbližších příbuzných povýšil na kardinály a ostatním dal důležité pozice. Dante ve svém *Infernu* (Božská komedie) mluví krátce o Mikuláši III., který byl odsouzený k trávení věčnosti na místě určeném pro ty, co spáchali hřích simonie, tzn. snahu získat za peníze určité církevní postavení či privilegia.

zdroj:

Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet Wikipedie

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z projevu papeže Františka

„Nebudeš mít jiné bohy mimo mne“

listopad 1950

Slyšeli jsme první příkázání Desatera: »Nebudeš mít jiné bohy mimo mne« (Ex 20,3). Bude dobré pozastavit se nad tématem *modloslužby*, které je velice důležité a aktuální. Příkázání nezakazuje obrazy jako takové – Bůh sám přece přikazuje Mojžíšovi zhotovit cheruby z tepaného zlata na příkrov archy a měděného hada – ale zakazuje je uctívat a sloužit jim.

Modla je zpupná, uchvacuje srdce a stává se stěžíž života. Lze vyrůst v rodině, která je nominálně křesťanská, avšak ve skutečnosti je soustředěna kolem něčeho, co je evangeliu cizí. Modloslužebník je ten, kdo pojem Boha vztahuje na cokoliv jiného než na Boha. Lidská bytost nežije, aniž by byla na něco soustředěna. A svět jako *supermarket* nabízí modly, jimiž mohou být předměty, obrazy, ideje, role a například také modlitba. Máme se modlit k Bohu, našemu Otci.

Vzpomínám si, jak jsem jednou procházel jedním parkem. Byl to krásný park a podél cesty bylo několik stolků obsazených vždy dvěma osobami. A co dělaly? Vykládaly z tarotových karet! Ptaly se modly. Namísto prosby k Bohu, který je prozřetelný, šli se dotazovat karet. Toto je modloslužba naší doby. Zeptám se vás: kolik z vás se ptalo na budoucnost karet? Kolik z vás si například nechalo hádat z ruky, místo aby se modlilo k Pánu? Rozdíl je v tom, že Pán je živý. Modly a modloslužba jsou k ničemu. Modla je ve skutečnosti projekcí nás samých do předmětů nebo projektů. Tuto dynamiku používá například reklama.

Nebudeš se jim klanět. Modly vyžadují kult, rituál. Všechno se jim klaní a obětuje. Kvůli kariéře se obětují děti, které jsou buď opomíjeny anebo jednoduše nejsou zplozeny. Modly požadují krev. Peníze kradou život a zálibení vede do samoty. Ekonomické struktury obětují lidské životy větším ziskům. Pomysleme na množství lidí bez práce. Proč? Protože majitelé onoho podniku či firmy se rozhodli propouštět, aby vydělali více peněz. Je to modla peněz. Žije se v pokrytectví tím, že se jedná a mluví tak, jak ostatní očekávají, protože to ukládá bůžek vlastního uplatnění. A jsou ničeny životy. Rodiny a mladí jsou vydáváni napospas destruktivním vzorům, jen aby se navýšil zisk. Také droga je modlou. Kolik jen mladých si ničí zdraví, dokonce ztrácí život, když se klaní modle drog.

Nebudeš jim sloužit, praví příkázání. Modly ztročují. Slibují, ale nedávají štěstí. A žije se pro nějakou věc nebo nějakou vidinu, v očekávání něčeho, co nikdy nenastane. Modly slibují život, ale ve skutečnosti jej odnímají. Bůh život nežádá, nýbrž dává. Pravý Bůh nenabízí nějakou projekci našeho úspěchu, nýbrž učí milovat. Pravý Bůh nežádá děti, ale dává svého Syna pro nás. Modly promítají hypotézy budoucnosti a pohrdají přítomností; pravý Bůh učí žít v každodenní, konkrétní realitě, nikoli v iluzích o budoucnosti; učí kráčet k budoucnosti dnes, zítra i pozítří.

Odneste si v srdci toto: modly nás okrádají o lásku, modly nás zaslepují vzhledem k lásce; potřebujeme být svobodní od jakékoli modly, abychom mohli milovat.

Co je tedy má modla? Vezmi ji a hoď z okna.

Překlad originálního latinského textu: Radio Vaticana

Každou neděli ji vidáme v kostele sv. Rocha a mnohokrát jsme ji slyšeli předčítat biblické texty při mši svaté a viděli jsme, jak obětavě vykonává službu kostelnice.

A to již více jak 40 let - kdo spočítá počet mší sv., které pomáhala připravovat, nebo počet liturgických čtení, které svým milým hlasem předčítala? V lidských možnostech to není, ale „tam nahoře“ je to zcela určitě zaznamenáno a nezapomenuto.

Jde o paní **Alenu Votavovou (80)**, která nám o sobě řekla:

Je mně 82 let, pocházím z jižní Moravy. Narodila jsem se ve Znojmě, ale celé dětství jsem prožila v Brně. Rodiče byli věřící, takže jsem vyrůstala ve spokojené a klidné rodině. V Brně jsem začala chodit do základní školy; po jejím ukončení jsem - opět v Brně začala studovat na gymnáziu a v roce 1954 jsem složila maturitní zkoušku. Po maturitě jsem nastoupila do zaměstnání v pobočce Státní banky československé, kde jsem pracovala až do roku 1962. Byla jsem tam velice spokojená a dodnes jsem s bývalými spolupracovnicemi v přátelském kontaktu.

V roce 1962 jsem se vdala a následovala manžela do Prahy, kde jsem opět začala pracovat v bance, v pobočkách, a v roce 1991 jsem odešla do důchodu po srdečném rozloučení se spolupracovníky.

V roce 1967 jsem se ze Strašnic přestěhovala na Žižkov, kde žiji dodnes. I když zde bydlím již 50 let, stále jsem v kontaktu se spolužáky i spolupracovnicemi a pravidelně se setkáváme.

S manželem jsem žila 54 let, vychovali jsme dva syny, avšak manžel v roce 2016 zemřel. Chodili jsme spolu, pokud mu to zdravotní stav dovozoval, do kostela sv. Rocha. Po více jak 40 let jsem se starala o kostel a o vše, co k tomu bylo potřeba. Nyní však už mohu jen, s ohledem na svůj zdravotní stav, občas vypomáhat. Již to nejde jako dříve, léta přibývají a síly ubývají, a já jsem ráda, že mě nahradila Anička Velková a já ráda zaskočím a občas vypomohu, když je potřeba.

V roce 2014 jsem za svoji dlouholetou péči o kostel obdržela ocenění přímou z rukou pražského arcibiskupa kardinála Domika Duky - byla to ta nejcennější odměna, které se mně za ta dlouhá léta dostalo. Díky za vše.

Alena Votavová.

Děkujeme paní Alence za hezká a upřímná slova a věříme, že se s ní budeme ještě dlouho setkávat v jí tak milém kostele sv. Rocha.

A samozřejmě jí do dalších let přejeme mnoho radosti, osobní spokojenosti a Božího požehnání.

Bc. Eva Dudová (28) pochází z Prahy. Po studiu sociální práce se podílela na založení obchodu s darovaným oblečením a knihami, kde na přechodnou dobu zaměstnávají lidi bez domova a pro širokou veřejnost pořádají workshopy, přednášky či promítání. Tzv. Přestupní stanice se nachází poblíž Olšanského náměstí, Chelčického 17.

Co tě motivovalo ke vzniku projektu Přestupní stanice?

Ještě na studiích sociální práce jsem měla zájem vybudovat službu, která je výjimečná spojením několika oblastí. Mým přáním bylo vytvořit projekt, co bude dávat lidem bez domova práci přímým spojením se zaměstnavateli a bude oběma stranám pomáhat při spolupráci. Bylo to po setkání s jedním pánem na ulici, který mě překvapil, že nechtěl peníze, nýbrž práci. V té době tady nic podobného nebylo, jenom služby nabízející primární péči.

Rozjeli jsme projekt s dobrovolníky a tuctem klientů, dva roky jim pomáhali práci získat. Ale mít práci není všechno, když se na vás balí další problémy, naopak je to velká zátěž, která k vám znovu dovede pozornost exekutorů.

A tak jsme s dalším skvělým týmem založili sociální podnik, který lidi bez domova nebo se zkušeností s bezdomovectvím přímo zaměstnává a dává jim tak bezpečný prostor pracovat na řešení své situace než od nás nastoupí do další, trvalé práce.

Jaká úskalí můžou člověka, který pracuje s lidmi bez domova, potkat?

Občas je to náročná práce, Přestupní stanice přitahuje velké množství lidí s nejrůznějšími příběhy, často se stává, že celý den neděláme nic jiného, než si povídáme s lidmi a já pak doháním práci po večerech. Není to ale vůbec špatně, spíš to ukazuje, kolik lidí si dnes potřebuje promluvit a především být vyslyšen. Občas tu máme namáhavé situace, které je zapeklité zvládnout, sem tam se nám něco ztratí, občas někdo něco rozbije a neřekne o tom, takže se pak dívíme, spravujeme nebo sháníme náhradu.

A když se jedná přímo o lidi bez domova, tak úskalí jsou všelijaká. Snažíme se mít stabilní režim, ale někdy nepřijdou do práce, protože marodí, protože musí odjet na vzdálený úřad nebo místo práce nutně hledají ubytování. Ale pokud to jde, snažíme se, aby si i tyhle věci dokázali vyřešit v pracovní době.

Co se vám s kolegy povedlo? Tvoříte stabilní tým?

Jsem hrdá na to, jak jsme se ustálili a že všichni máme stejně zapálený zájem. Jsem pyšná, že k nám lidé chodí cíleně, protože si o nás přečetli a že máme i stále zákazníky. Těší mě, že lidé přicházejí i na doporučení od těch, co u nás už byli a také mě těší spolupráce v okolí Žižkova s dalšími podniky nebo projekty. Je to pro nás známka toho, že to děláme dobře a je tu dobrá energie.

Je nás šest, i a našimi třemi prodavači. Jsme různorodá skupinka z odlišných oborů, od ekonomie, IT, marketingu po sociální práci. Dali jsme se dohromady přes přátele, uprchlickou krizi nebo se náhodou potkali v práci.

Jaký program se v nejbližších dnech chystá?

Máme pravidelné úterní akce, teď v létě je to cyklus Přestupkářů – lidé se specifickou zkušeností, o kterou se dělí a debatují o ní s lidmi. O sobotách máme workshopy nebo výjimečné akce, jako je třeba Tetovací dýchánek, ale čeká nás i výroba Barefoot sandálů.

Můžeš doporučit autora, ke kterému se ráda vracíš?

Bohumil Hrabal, Příliš hlučná samota.

Bohumil Hrabal: Příliš hlučná samota.

Stárnoucí Haňta pracuje ve sběrně surovin a miluje svůj lis, na kterém vytváří svérázná umělecká díla lisováním balíků, v nichž se mísí vzácné knihy i krvavé papíry z místních jatek. Chystá se zanedlouho odejít do důchodu a lis, u kterého už dlouhá léta pracuje, hodlá odkoupit...

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování 8. díl)

Večer otec odešel za svou prací a vrátil se až téměř za měsíc. Och, kdo si dokáže představit, jak se matka na mne zlobila za všechny ty nepřijemnosti, které jsem způsobila...! Všechno její zlořečení a vyhrožování smrtí jsem si zasloužila zcela oprávněně, vždyť každý den svého života jsem ji uváděla v zoufalství. Každý den jsem měla vyčítáno, že jsem přišla onen nevinný knoflík; každý den mi říkala, že jsem to učinila jen proto, abych předvedla, že jsem obratnější než ona; ale ona že mi dá mou marnivost draze zaplatit.

Z milosti Boží jsem po čas této války neztratila Boží přítomnost; v tichém srozumění jsem líbala každé ze slov, která byla pro mne. Jednoho večera, když jsem byla obestřena mnoha vyčítkami, mi má nejdražší matka rozkázala, že už nesmím spávat na svém lůžku, ale pod jejím. Bez jediného slova jsem učinila, co mi řekla.

Bylo to, zdá se mi, v roce 1841, jedna horalka přišla do Corpsu najít nějaké dítě, které by pečovalo o jednoho malého tvora; a protože svou špatnou povahou jsem své drahé matce způsobovala stále nepřijemnosti, byla jsem vzápětí oné ženě dána a hned jsem s ní odešla. Po cestě se mě moje paní ptala, zda si budu moci zvyknout v jejím osamělém domě uprostřed hor, aniž bych koho viděla. Odpověděla jsem jí, že věřím, že s Bohem (jeho milostí) se nebudu nudit. Asi po dvou hodinách chůze jsme přišly do onoho opravdu opuštěného domu. Rodina se skládala ze čtyř osob: ze staré matky, která se mnou přišla, její dcery ve věku 20-25 let, asi dvanáctiletého syna a docela malého dítěte, o něž tak řečeně jsem se měla starat a které bylo dítětem dcery mé paní; ale často mě posílali pást krásy, kterých bylo hodně.

Ke konci měsíce se otec vrátil, a když mě nenašel doma, ptal se, kde jsem. Odpověděli mu, že jsem ve službě, pryč z kraje, v jednom domě docela osamoceném v horách, ale nedovedli mu dát přesnější pokyny. Přesto odešel, aby mě navštívil. Po všech vesnicích se tázal, kde se nalézá onen osamělý dům, na které z těchto hor; konečně po velké námaze mě našel a objal mě, prolévaje slzy. Také jsem se z něho rozplakala a přiměla jsem se, abych se ho otázala

po novinkách o mé drahé matce, a zda je aspoň spokojena. Večer se vrátil...

Jakkoliv jsem byla hluboce přizpůsobena Svaté Boží vůli, přesto jsem pocítila ze svého odloučení od otce velkou bolest. Tato bolest zmizela, když se ozval vnitřní hlas mého Ježíše a poučoval mě, radil a něžně vyhuboval.

Jednoho dne, když jsem zůstala sama s dětátkem v kolébce, slyšela jsem, jak domácí pes štěká a dělá hřmot. Vyšla jsem, abych se pođívala, proč si pes takto počíná; uviděla jsem, jak po malé stezce přicházejí tři nebo čtyři muži se zahalenými tvářemi. Vrátila jsem se k dítěti: po několika minutách oni muži chvatně vstoupili a všude slídili, otevírajíce skříně, spíže a truhlice, a co se jim líbilo, pobrali.

Ptali se mě, kde jsou peníze; řekla jsem jim, že nevím, a byla to pravda; pak řekli: „Máme hlad.“ Hned se mě zmocnil soucit, řekla jsem jim, aby si vzali chléb, sýr; maso a ukázala jsem jim, kde to je. Proslídili celý dům, i chlévy a ze všeho si trochu vzali, a pak se vrátili ke mně a jeden po druhém si mě prohlíželi. Domnívala jsem se, že chtěli něco jiného k jídlu, a tak jsem jim řekla: „Podívejte se ke stropu, je tam hodně šunek, šrůtek masa (slaniny), jenomže se nedají vzít, je to příliš vysoko; když si má paní z nich chce vzít, dělá to takto.“ Jak jsem jim to říkala, sama jsem vzala vysokou židli, postavila ji na stůl a dodala: „Vystoupí nahoru a pohodlně si vezme maso.“

Okamžitě jeden z nich vystoupil nahoru a pobral všechny šrůtky masa. Byla jsem spokojena pomýšlením, že mají co jíst, aby zahnali hlad.

Vyšli z domu a chtěli odejít, když jeden z nich se opět vrátil, vzal otep slámy, zapálil ji a hodil ji na kolébku, kde spalo dítě. „Co to děláte?“ zvolala jsem, „ve jménu Božím nepáchejte zlo.“ Muž se dal na útěk a já ve velkém spěchu jsem odstranila slámu, hořící nad dítětem, takže se naštěstí nic nestalo; zbyl jen hustý dým a zápach vycházející dveřmi a okny, která jsem otevřela.

Za několik okamžiků přišli mí paní, přivolaní hořící slámou a tázali se mě, co se stalo. Řekla jsem jim to, i to, že jsem dala židli na stůl, aby oni muži mohli sejmutout šrůtky masa. Bylo jen spravedlivé, že má paní mi přísně vyčítala a řekla mi, že nevěděla, že jsem

společníci loupežníků a že mě už nebude moci nechávat samotnou, protože namísto hlídání domu jsem pomáhala zlodějům krást a že jsem tak spáchala veliký hřích.

Nemohu vyjádřit bolest, již jsem cítila, když jsem slyšela ona slova o velkém hříchu, já, která jsem tolik milovala svého drahého Ježíše.

Mé paní na moje hříchy nezapomínaly: denně mně po několik týdnů hubovaly, pak mi výtčaly, že jsem zloděje tak pěkně přijala a když viděly, že jsem potichu, jedna druhá si říkaly: „Toto dítě je nespíš k našim výhrůžkám i výtčkám necitlivé, snad jim nerozumí, ale pak se ani nenapraví.“ Ve skutečnosti jsem byla daleka toho, abych byla necitlivá, byla jsem citlivější, než by si kdo dovedl představit, dobře jsem rozuměla, že si zasloužím všechny jejich výtcky, a mnohem více. V důsledku toho jsem neměla co říci, zlobilo mě, že jsem se jim znelíbila, prosila jsem za ně dobrého Boha, nakonec jsem šla za svým božským Mistrem, který mi mohl odpustit a vyléčit rány mé duše.

Jednoho dne, jak jsem hlídala krávy v polích, zabýval se můj duch mým drahým Ježíšem a jeho božskou Prozřetelností, již tak milostivě zahrnuje člověka všemi věcmi potřebnými k obživě, ošacení, bydlení

a k obnovování jeho ducha pohledem na přírodu tak různotvárnou ve svých výtvorech atd., atd. Tehdy se mě zmocnila velice žhavá touha po spáse všech lidí; a přála jsem si trpět za všechny hříšníky, aby zanechali hříchů a chyb a odevzdali se Ježíši Kristu a nade vše si ho zamilovali. Nevím, jak se to stalo: zatímco jsem se modlila s tváří proti zemi, náhle jsem se octla ve společnosti svého strážného anděla, který mi řekl: „Sestro, pojdte, dám vám spatřit duše, které velice milují Boha, aniž ho mohou vidět jinak, než prostřednictvím víry, nesrovnatelně živější a přesvědčivější než je víra smrtelníků a aniž se mohou těšit z jeho slávy, neboť jsou poskvrněny všedními hříchy a zbytky vážnějších chyb za života neodpykaných. Nabídnete-li pro ně Věčnému Otci ve svatém jménu Ježíše Krista krev a zásluhy utrpení Spasitele, jejich skvrny budou smyty, odstraněny, oždobeny, a ony se rozletí spojit se se svým Bohem.“

Načež jsme se octli před očistcem v útrokách země a mně bylo dáno vidět a pozorovat různé strasti, jimiž tyto svaté duše trpí. Jaká hrůza! Jakou strašnou scénou je toto shromáždění všech druhů strastí, muk, těchto plamenů vycházejících z jakéhosi tekutého ohně, aniž počítám hlad, žízeň a žádosti, které mučí každou duši podle jejich poskvrn!

Zdroj:

*Press, F. (1992). Děvečky boží.
Brno: Mariánské nakladatelství.*

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne, místnost A

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15:45 (M. Provinská)
- 2. ročník ZŠ – úterý 16:45 (M. Provinská)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání – středa 15:00 (P. Vít Uher)
- 4. - 6. ročník ZŠ – bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl)
- 7. - 8. ročník ZŠ – bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník ZŠ + středoškoláci – příprava na biřmování – bude ještě upřesněno (P. Vít Uher)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz

Milada-Provinska@seznam.cz

kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr. Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti.

Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny:

poslední úterý v měsíci před mší sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu – nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům – po nezbytné přípravě – každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (*minimálně 3 měsíce předem*) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidé jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? – Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí. Je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

Pořad bohoslužeb

den	kostel	čas	poznámka
Neděle	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
Pondělí	sv. Prokop	18:00	- s latinským ordináři, - 4x ročně v Tridentském ritu v kostele sv. Rocha.
Úterý	sv. Anna	18:00	Každé poslední úterý v měsíci od 17:30 eucharistická adorace
Středa	sv. Roch	6:00	Mimo červenec a srpen. - v adventě roráty.
	sv. Prokop	18:00	
Čtvrtek	sv. Prokop	18:00	První čtvrtek v měsíci eucharistická adorace do 20:00.
Pátek	sv. Prokop	18:00	První pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu.
Sobota	sv. Prokop	8:00	Druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů.

sv. Prokop: farní kostel – Sladkovského náměstí *Případné změny jsou včas oznámeny.*

sv. Roch: filiální kostel – Olšanské náměstí

sv. Anna: filiální kostel – ul. Tovačovského

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
Středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
Čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty:

Farář: P. ThLic. Vít Uher ThD.

Mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 8. 2018	
výše dluhu (úvěr):	3 488 207,80 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru:	9 724 Kč
č. účtu farnosti: Sberbank: 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.